

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 305/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED], Advokátska kancelária [REDACTED] vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tdo V 11/2014 a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDACTED] odmieta ako oneskorene podanú.

Odôvodnenie:

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. marca 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tdo V 11/2014 (ďalej aj „namietané konanie“).

2. V tejto súvislosti sťažovateľ k ústavnej sťažnosti priložil tiež uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tdo V 11/2014 z 21. apríla 2015, ktorým bolo dovolanie obvineného sťažovateľa odmietnuté a z ktorého vyplýva, že spis bol Krajským súdom v Žiline (ďalej len „krajský súd“) vrátený 8. júna 2015 a týmto súdom bolo toto uznesenie doručené sťažovateľovi 15. júna 2015.

3. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

4. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne buď ako zjavne neopodstatnenú alebo ako oneskorene podanú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5. Podľa zistenia ústavného súdu namietané konanie na najvyššom súde bolo skončené uznesením z 21. apríla 2015, pričom nadobudlo právoplatnosť rovnakého dňa, ale doručené bolo sťažovateľovi 15. júna 2015. Sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil so svojou

sťažnosťou doručenou až 15. marca 2016, t. j. v čase, keď porušenie označených práv na všeobecnom súde, ktorého označil za účastníka konania, už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu zaručenému v čl. 48 ods. 2 ústavy, a ešte navyše po uplynutí dvojmesačnej lehoty na jej podanie (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

6. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je vyjadrené vo výroku tohto uznesenia (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Košiciach 4. mája 2016